

خطاب به چند نفر از نمایندگان مجلس و علی اکبر گرجی از ندیانی

بعد از انتشار نامه اسماعیل بخشی در مورد شکنجه در زمان بازداشت. تعدادی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی و معاون ارتباطات و پیگیری اجرای احکام قانون اساسی رییس جمهوری سخنانی ایراد کردند که اسماعیل بخشی می تواند از طریق شکایت به مراج صالحه مورد شکنجه را پیگیری کند.

آقایان محترم به نظر شماها مراجع صالحه در کشور ما کدام ها هستند؟ شما ها که نماینده مجلس هستید تنها در داخل مجلس مسنونیت دارید و خارج از چهار دیواری مجلس هر صحبتی بکنید جرم محسوب می شود و بعد از پایان دوره نمایندگی بازداشت و زندانی خواهید شد.

شخصاً" در سال 1394 در بازداشتگاه مخوف اداره اطلاعات سنندج به دلیل اینکه مسئول بازداشتگاه داروهای مورد نیاز من را به مدت 32 ساعت قطع کرد هر دو کلیه خود را از دست دادم. وقتی در بیمارستان توحید سنندج جهت دیالیز بستری شدم. یکی از مسئولان وزارت اطلاعات بنام آقای دادگر نزد من آمد و ضمن معذرت خواهی از من، اظهار نمود که از افسر نگهبان وقت که داروهای شما را قطع کرده و شما به این شکل کلیه های خود را از دست دادید؛ شکایت کردیم و پرونده قضایی برای او تشکیل دادیم. مطمئن باش، ایشان را به مرجع قضایی معرفی خواهیم کرد.

آقایان نماینده مجلس و آقای علی اکبر گرجی از ندیانی از آن روز تا این لحظه 40 ماه گذشته ولی هنوز مراجع صالحه ای در کشور ما تاسیس نشده که به پرونده من رسیدگی کند. به نظر شماها این تعجب آور نیست که تا این لحظه هنوز به پرونده من که هر دو کلیه خود را در بازداشتگاه اداره اطلاعات از دست دادم و حتی خود مسئولان وزارت اطلاعات علیه افسر نگهبان وقت طرح دعوی کرده اند رسیدگی نشده؟

هر چند من شکایت نکردم چون وقتی در مقابل قاضی قرار می گیرد. قاضی محترم از فرد شاکی شاهد می خواهد و یا مدارک پزشکی قانونی. طبیعتاً هیچ کدام از زندانیانی که مورد شکنجه قرار گرفته باشند مدارکی دال بر شکنجه ندارند و یا شاهدهی ندارند. بنابراین پرونده بعد از سالها سرگردانی مختومه خواهد شد.

ما کسانی که مکرراً" زندان و بازداشت را لمس کرده ایم، این موضوع را به خوبی می دانیم. شما ها نیز با این اظهارات احساسی نمی توانید ما را از راهی که همان علنی کردند برخورد های غیر انسانی مسئولان امنیتی در زمان بازداشت علیه زندانیان صورت می گیرد باز بدارید. شما ها فکر می کنید شکنجه تنها شکنجه فیزیکی است؟ آقایان محترم ده ها نوع شکنجه سفید در بازداشتگاه های مخوف اداره اطلاعات وجود دارد که شما حتی نمی توانید یک مورد آن را تحمل کنید.

در پایان از همه افراد زندانی، بخصوص کارگران تقاضامندم خاطرات بازداشت و برخورد های مسئولان امنیتی را مکتوب و در اختیار جامعه قرار دهند.

محمود صالحی 97/10/17 سقز

این عکس مربوط به زندانهای ایران نیست . اما در بازداشتگاه مخوف سنندج وقتی کلبه هام را به دلیل قطع داروهایم از طرف زندانبان به مدت ۳۲ ساعت از کار افتاد و نمی توانستم ادرار کنم. به اصطلاح دکتری که مربوط به بازداشتگاه بود با چند نفر از نیروهای بازداشتگاه آمدند و من را به یک نوالث انتقال دادند و چند نفری دست و پای من را گرفته بودند و با زور یک سی مثل میله ای بود که با آن کاموآبافی میکنند و در علم پزشکی به آن فلانون میگویند به داخل آلت تناسلی من فرو کردند که با فریادهای من و جاری شدن خون از آلت تناسلی من کار را متوقف کردند بعد یکی از مأموران فریاد زد " چرا می خواهید این بنده خدا را تلف کنید؟ او را به بیمارستان انتقال دهید و ... " بعد از آن مرا به بیمارستان انتقال دادند . این عکس دقیقا با آن زمان که من را به نوالث انتقال دادند و دکتری می خواست در آن نوالث کیف و غیر بهداشتی برای من فلانون بگذارد شبیه است

محمود صالحی

برگرفته از فیسبوک